

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6136/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Организације произвођача фонограма Србије О.Ф.П.С. Београд, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Диковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 120/21 од 30.06.2021. године, у седници одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 120/21 од 30.06.2021. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 120/21 од 30.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 41/19 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Вишег суда у Београду. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Пожеги Иив 53/18 од 05.03.2018. године у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу плати на име главног дуга износ од 44.253,54 динара са законском затезном каматом од 16.09.2015. године, до коначне исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу и укинута решење о извршењу из претходног става изреке пресуде у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу плати законску затезну камату на износ од 44.253,54 динара почев од 16.06.2010. године до 16.09.2015. године и трошкове извршног поступка у износу од 8.423,00 динара. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 38.170,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате. Петим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка за период од дана пресуђења, до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 120/21 од 30.06.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом и четвртном изреке. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној, с обзиром да у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, имајући у виду предмет тражене правне заштите, а уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 214а. став 4. Закона о ауторским и сродним правима („Службени гласник РС“ број 104/09, 99/11, 119/12, 29/16 – УС и 66/19) прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односе на имовинско-правни захтев.

У овом случају, у спору због повреде ауторског права, правноснажном пресудом је одлучено о имовинскоправном захтеву странака, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**